

■ REDAKSJONEN: Telefon 62 43 24 00
 ■ E-post: redaksjonen@ostlendingen.no
 ■ www.ostlendingen.no

MUSIKK

Madonnas datter Lourdes filmaktuell

Madonnas 14 år gamle datter Lourdes kan få en rolle i mammas kommende film om kong Edward VIII, «W.E.». Madonna regisserer filmen og har funnet en rolle til Lourdes. – Det er ikke en betydningsfull rolle,

men det vil gi henne god sans for livet i filmbransjen, sier en kilde til kjendisbloggeren Perez Hilton. Lourdes har tidligere sagt at hun vil prøve å skape sin egen karriere i underholdningsbransjen. I år 2007

søkte om en filmrolle i en av «Harry Potter»-produksjonene, men Madonna syntes ikke at den da 11 år gamle datteren var klar for et liv i rampelyset. Opptakene begynner i London i sommer. (©NTB)

Gammelt nytt

Jack In The Box:
Stigma MMX
Indie dist.

Brumunddal-bandets album ble første gang utgitt i 1995, nå er det igjen aktuelt som remastret dobbel-cd. Tung og melankolsk hardrock er hva vi snakker, såkalt trygg musikk som ikke tar store sjanser. Hvorfor dette kommer på nytt er usikkert, mest sannsynlig grunn er vel ønsket om oppmerksomhet i forkant av en planlagt 2011-utgivelse, da forhåpentlig med helt nytt materiale, og ikke gammelt oppgulp. Håpet er at det har skjedd en utvikling til da, slik at musikken vil bli opplevd mer spennende og uforutsigbar. Det er vanskelig å si noe om effekten av remasteringen ettersom man ikke har hørt originalversjonen fra '95. Det man kan si er at det er helt grei hardrock uten store opp- eller nedture.

Anders Brevig

Dvask country

Jenny & Arne:
From our hearts
Slagerfabrikken

Arne Benoni er en hedersmann innen norsk country, mens Jenny Jensen har operert ved dansegulvene. De har dratt til Nashville og plukket tolv gamle countryslagere, fått med seg drevne studiomusikere, og resultatet er langt fra vellykket. For det første: Fantasiløst bass-spill altfor langt fram i lyd bildet drukner all lekenhet de øvrige muligens presenterer. Benoni synger pent og greit, mens Jenny er på bortebane og virker mer usikker og ruglete. Det har skjedd så mye bra innen countrymusikk de siste par tiårene, at lista ligger høyere enn dette.

Geir Hovensjø

Old school fra Stange

Hollow:
Dark Thoughts
Fairplay/Playground

Stangesokningene i Hollow debutterer med en solid dose god gammeldags heavy metal. Det er utrolig artig at unge fremadstormende metalheads henter inspirasjon fra sjangerens gullalder på 80-tallet og bruker den bevisst i sitt musikalske uttrykk. Det er ikke så mange nye band i dag som leverer metal av den klas-siske sorten, i hvert fall ikke med god kvalitet, Hollow er et unntak. Metallica, Iron Maiden og Black Sabbath er blant bandene som tydeligst «stikker seg fram» via Hollow. Det er variasjon blant låtene, både med tanke på kvalitet og type

sanger, og det er også funnet plass til en god ballade i «Empty Space».

Anders Brevig

Smektende klarinett

Georg Reiss Kvartett:
For All We Know
MJB Records

Klarinettist Georg Reiss er kjent for de fleste som en av frontfigurene i Magnolia Jazz-band gjennom mange år. Her med egen kvartett serverer han et knippe smektende låter som bør gå hjem hos de fleste uten særlig motstand. Håkon Gjesvik, piano, Torstein Ellingsen, trommer og Audun Ellingsen, bass bidrar lekkert og smørfint mer som garnityr enn solister til Reiss' innsmi-grende klarinettspill. Selv om han nærmer seg Acker Bilk i sitt publikumsfrieri, er det hele såpass gjennomtenkt og dyktig framført at det absolutt er verdt å høre på også for mer ihuga jazzfans. For undertegnede blir det i glatteste laget, men vel hjemme etter en hyggelig aften ute er det perfekt musikk før natten senker seg i heimen.

Christen Ringnes

En nydelig time

Benjamin Isachsen
og Magne H. Draagen:
Soli Deo Gloria
Lawo

Benjamin Isachsen (16) er noe så sjeldent som en guttesopran, og går altså av med «pensjon» så fort han kommer i stemmeskiftet. Han har fra tidlig barndom bakgrunn i Oslo Domkirkes guttekor. På sitt andre album får han følge av organist Magne H. Draagen, og også fiolinist Elise Båt-nes, bratsjist Henninge Landaas og cellist Anne Stine Dahl deltar. Repertoaret er kjente, vakre kirkehits fra låtskrivere som Bach, Mozart, Mendelssohn Bartholdy og Purcell, pluss noen gamle folketoner. Det skapes en stille, nydelig stemning fra første sekund. Dette er folk som vet hva de vil og skal.

Geir Hovensjø

Liv og røre

Pakkers:
La hammaren slå
Universal

Norsk sørvestland byr på utrolig mye god musikk for tida. Pakkers fra Haugesund har skiftet navn fra Matpac-kers, og forærer oss et knallsterkt album med saftig sjømannsfolkrock og ram-salte tekster på dialekt. De kan minne om Vamp. Den

samme musikkgledden, frodigheten og variasjonen skaper ekte liv og røre. Låtene er deres egne, og vokalist og kaptein Sveinung Bjelland synger herlig fritt og løssluppent om død, kjærlighet og annet bråk. Voldsomt inspirert hele greia.

Geir Hovensjø

Enkelt og ekte

John Hiatt:
The open road
New West/Playground

Hiatt har gitt ut musikk i 36 år, og kjører sin vanlige stil, om mulig enklere enn noen gang. Han har bare med seg en gitarist til, pluss bass og trommer, og legger ut på den åpne veien med fortellinger fra grunnplanet framført med sin typiske, litt nasale stemme. Musikken ligger som før i skjæringspunktet mellom rock, blues og country. Han har bevart imponerende energi og entusiasme, men jeg har nok hørt mer slående Hiatt-sanger.

Geir Hovensjø

Hu hei hvor det går

The Dillinger
Escape Plan:
Option Paralysis
Season Of Mist

Tja, hvordan skal man beskrive det som strømmer ut av høyttalerne denne gangen? Oppjaget, støyende og stressende hardcore er vel i nærheten av sannheten. Det er i hvert fall umulig å få fart på rockefoten til denne musikken. Det er aggressivt, progressivt og spontant. Fans av Shining vil kunne fatte interesse for dette.

Anders Brevig

Gjesp!

Manu Katchè:
Third Round
ECM

Trommeslager Manu Katchè, best kjent her hjemme fra sitt samarbeid med Jan Garbarek, er ute med eget band. Han har med bl.a. Tore Brunborg sax og Jacob Young gitar. All musikken er signert Katchè. Musikken framstår som nokså glatt og uspenning, og assosiasjonene går fort til amerikansk jazzmusikk på sitt kjedeligste med dyktige musikere som framfører polerte og vakre låter som ikke maktet å fange oppmerksomheten. Kami Lyles vokale innslag hjelper heller ikke på helhetsinntrykket.

Christen Ringnes

Rotekte no

Ni Liv fra Telemark graver målbevisst i røttene til norsk folkemusikk og amerikansk countrytradisjon. Der finner de gull.

BJØRN HUGO PETERSEN

De sitter i et øvingslokale to etasjer under bakken i sentrum av Oslo, langt fra bygdelivet de beskriver i tekstene. En blanding av visepop, americana, folkemusikk og countryrock fyller rommet – akkompagnert av lukten av kruttsterk kaffe. En behagelig stemme synger framtrede tekster på telemarkdialekt.

Det plateaktuelle bandet har tatt veien ned til hovedstadens «underverden» for å øve på låter de skal framføre på NRK P1 i påsken. Da skal de være husband i programmet «Norgesglasset».

Gjennombrudd

– Vi håper på et større gjennombrudd. Det er klart vi gjør det. Men radiospillering er ikke ensbetydende med salgssuksess, innrømmer trommeslager Eivind Aase (25).

Han utgjør trioen Ni Liv sammen med vokalist og gitarist Jon Solberg (33) og bassist Knut Olav Sandvik (26). På konserter og enkelte innspillinger har de med seg to-tre musikere til.

Byr på telemarkana

– Det skjer veldig mye spennende innenfor den norske countryscenen. Det er mange gode låtskrivere der ute, sier Øyvind Pharo.

Han er en kapasitet på rotmusikk, og én av fire nordmenn som bidrar til det anerkjente svenske musikknettstedet rootsy.nu.

– Country og americana

Rett på sak

Ni Liv:
Hallingspark
Universal

Ni Liv står for det de kaller Telemarkana, altså en miks av Telemark og Amerika i form av rock og country kledd med tekster på dialekt om det nære livet. Det er nærliggende å sammenligne med Hellbillies, og også Ni Liv hever seg til et sterkt musikalsk nivå. Det mest rocka kan minne om

COUNTRY & FOLKEMUSIKK: Telemarkingene Ni Liv. Fra venstre: Knut Olav Sandvik, Jon Solberg og Eivind Aase. Foto: NTB

ser ut til å ha et stort nedslagsfelt blant norske musikere. De går til røttene og oversetter det til en norsk virkelighet, sier Pharo.

Onkel Tukas album «Geriljagospel» – med innslag av country, gospel og hillbilly – er en av Pharos norske favoritter. Han trekker også fram det unge bandet Mhoo fra Vestfold som vakte oppsikt under by:Larm i februar.

Jon Solberg, som skriver de aller fleste av Ni Livs låter, har også gjort bevisste sjangervalg. Albumtittelen «Telemarkana» fra 2007 beskriver selve sjangeren og lyden han er på jakt etter –

Geir Hovensjø